

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1.50 левъ
„ 6 „ 2.50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 4 лева
„ 1 година 7.50 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-поч. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пътъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Съдеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраца на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

Училищанка Атанасова

и
Иванъ Ст. Даскаловъ

Вънчани на 31 м. м.

Излезе отъ печатъ премията на в. „Република“ — „**Послание къмъ Бога или прѣдложение къмъ набожнитѣ народи**“ отъ Васа Пелагичъ.

Които отъ г. г. абонатитѣ ни желаятъ да си я получатъ, нека побързатъ и прѣдплатятъ абонамента си за второто полугодие, слѣдъ което ще имъ се испрати прѣмията. *Администрацията.*

Мих. П. Кантарджиевъ нѣма да приема посѣщения на именния си день. Въмѣсто това подарява 5 л. на Работнич. Читалище „Хр. Ботевъ“.

Мих. Райновъ — учителъ нѣма да приема посѣщения на именния си день.

Учителъ педагогистъ съ тригодишна практика търси частни уроци. Споразумение въ редакцията. 1—2

Книжовно извѣстие.

Готовъ е за печатъ

АДОЛФЪ,

прочутото класическо съчинение (ше-дъвра) на Бенжаменъ Констанъ.

прѣв. отъ френски

Ив. Д. Стойновъ.

Обемъ — 5 до 6 печ. коли.

Желаещитѣ да го отпечататъ г. г. издатели се умоляватъ да се отнесатъ до Г. Стойновъ, учителъ въ Сливенъ. 2—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 37

Сливенското Домакинско Училище обявява; че съ прѣдписание отъ Министерството на Земледѣлието и Търговията подъ № 4300 отъ 21-й Септемврий т. г. се разрѣшава, да разиграй лотария на изработенитѣ прѣдмети въ училището прѣзъ 1898/99 г. учебна година, стойността на които възлиза на 703 л. и 90 ст.; всички билети ще бждатъ 703 отъ които 250 ще печелятъ.

Цѣната на билетитѣ е 1 левъ.

Сливенъ, 29 Септемвр. 1899 г.

3—3

Отъ управл. на училището.

Учителка отъ класното училище търси частни уроци.

За споразумѣние — въ администрацията на „Република“.

Михалъ Стефановъ на именния си день 8 Ноемврий т. г. нѣма да приема посѣщения.

Сливенъ, 7-й ноември 1899 год.

Сегашното правителство се е заловило съ плодотворна законодателна работа да заглади грозното впечатление, което кървавитѣ избори, шайкаджийството, золумлущитѣ му произведаха между народа. То внесе въ сесията законопроекти отъ голѣма важностъ и се е подпрѣтнало да търси лѣкъ на финансовата криза на страната. Всичко туй е добро и не сме ний, които по партизанско заслѣпение или по опозиционна мода ще упорствуваме да не му признаваме извѣстна добра воля да стори нѣщо полезно. Но, като внимемъ поотблизо въ тая му законодателна дѣятелностъ, виждаме че добрата воля на правителството се проявява или въ необмислени дѣла, или въ недостатъчна доза.

Прѣди всичко, не можемъ да се начудимъ съ нахалността на либералитѣ да се хвалятъ, че въвеждали правилень парламентаризъмъ, когато такива извънредно важни законопроекти, като тоя за имуществата, собствеността и нейнитѣ видоизмѣнения, се внесе въ камарата безъ да се даде врѣме на публиката и журналистиката да го обсъди всестранно. По найважното нѣщо на сегашния економически строй — собствеността правителството внесе закони, а обществото стои въ тъмнина и не знае какво му готвятъ! Това ли е правилния парламентаризъмъ на либералитѣ? Благодаримъ.

Законопроектътъ за пенсиятъ само въ антрефилета ни се съобщава. А при това и той е сжщо важенъ. Обществото се интересува да бжде по-подробно освѣтлено върху това смукане на бюджета отъ хора още годни за работа. Разрѣшението, което правителството намислило да даде, споредъ свѣдѣния отъ антрефилета, не ни се вижда най-правилно. То е недостатъчно. Пенсионната система трѣбваше да бжде подведена подъ реда на задължителна чиновническа застраховка. Нѣма нужда да се възвръщатъ одръжкитѣ на тия чиновници,

които не сж могли да достигнатъ до пенсия. Трѣбва само да имъ се дава лихвата на одържаната сума, колкото и малка да бжде. Тѣй сжщо и пенсията на дългослужилитѣ трѣбва да бжде пакъ само лихвата на сумата отъ одръжкитѣ имъ, а не нѣщо повече. По тоя начинъ нѣма да има нужда да се опрѣдѣля срокъ за пенсия и чиновницитѣ нѣма да има защо да треперятъ и раболѣпничатъ за да не ги натиратъ отъ службата прѣди да сж доизслужили. Колкото и да е служилъ чиновникътъ, било 40 години, било 19 години и 11 мѣсеца, било само една година, той ще има право да си получава съразмѣрното количество пенсия, равняваще се на лихвитѣ отъ одържаната сума. Държавата може и трѣбва да направи само двѣ нѣща: да въведе прогресивно увеличаваща се лихва, т. е. за прослужилитѣ не повече отъ 5 години да плаща, напримѣръ, 6% върху одържаната сума, за прослужилитѣ повече отъ 5 и по-малко отъ 10 години да плаща 8%, отъ 10 до 15 години по 10% и пр., а да дава инвалидна пенсия на достигналитѣ 65 годишна възраст чиновници, които сж прослужили най-малко 15—20 години. Голѣмитѣ лихви на по-дългопрослужилитѣ ще се считатъ като лихви на лихви на собственитѣ имъ одръжки. Отъ тия лихви на лихви, при едно добро прѣсмѣтане, ще могатъ да се покриватъ както инвалиднитѣ пенсии, тѣй и разноснитѣ по пенсионното отдѣление. Ето такава пенсионна система ще бжде правилна и пълна.

Законопроектътъ, да се намалатъ 7% отъ заплатитѣ на чиновницитѣ и да се одържатъ въ видъ на лихвенъ заемъ 20 до 30% отъ заплатитѣ имъ за доизплащане слѣдъ 16 мѣсеца, е необмисленъ добръ законопроектъ. Не ще съмнѣние, че чиновничеството не може да остане незакачено отъ общата тегоба, която финансовата криза наложи на всички данѣкоплатци въ страната и трѣбва да понесе частъ отъ жертвитѣ, които цѣлиятъ народъ прави. Осждително е поведението, което нѣкои опозиционни вѣстници държатъ по тоя въпросъ, като гледатъ да привързватъ чиновницитѣ къмъ себе си по такъвъ начинъ. Въ бюджета се изискватъ економии и тѣ не могатъ да станатъ безъ намаление на високитѣ заплати. Държавата има нужда отъ пари и щомъ се намира изхода за удовлетворението на тая нужда само въ вжтрѣшенъ заемъ, врѣменнитѣ задръжки отъ чиновницитѣ не могатъ по принципъ да се осждатъ. Но правителството е постъпило необмислено като е пристѣпило да

намалява и тъй намаленитѣ заплати, и то все по 7% и за малки и за голѣми, а сжщо и да задържа по 20% и отъ оскъднитѣ заплати на малкитѣ чиновници. Не веднѣжъ сме го казвали и ще го казваме: въ намалението, въ економитѣ не трѣбва да се захваща съ разсилнитѣ, а съ княза и съ министритѣ. Малкитѣ заплати трѣбва да се изоставятъ съвсѣмъ безъ намаление, а за голѣмитѣ намалението трѣбваше да не бжде 7% за всички, а прогресивно увеличаваще се намаление, колкото за по-голѣма плата се отнася. Тѣй сжщо и одржжки не трѣбва да се правятъ за малкитѣ плати или тия одржжки трѣбваше да бждатъ само около 10%, като се докаратъ за голѣмитѣ плати до 40 и 50%. Единъ полковой или министъръ могатъ съ половина плата да прѣкаратъ годината, но не сжщото и за единъ малъкъ чиновникъ.

Но като прибѣгва къмъ такива мѣрки правителството за поправка на финансовата криза, какво прави то съ договоритѣ, които не я поправиха и сж такъвъ позоръ за България и за либералитѣ? Ако дѣйствително сегашното правителство мисли да прави добро на народа, както се хвали, защо не го отърве отъ примката, въ която го тикна? Ето, това е най-правия пѣтъ да покаже, че служи на интереситѣ на народа, когото изби по изборитѣ. Но правителството нищо не прѣдприема противъ тия договори, макаръ че има право; то мълчи, търпи, потайва се. Тогазъ може ли повече да се вѣрва въ добритѣ му намѣрения? Не, неговитѣ реформи сж просто залъгалки на измѣчения данъкоплатецъ!

Срѣщу терора.

Тѣжко ни става на душата, когато четемъ за станалитѣ, изъ цѣла България, сцени по случай допѣлнителнитѣ избори. Като четемъ за гоненията, за прѣслѣдванията, за звѣрствата, за убийствата на които е билъ подхвърленъ на 19 септ. българския данъкоплатецъ, не можемъ да си не зададемъ въпроса, дали надъ нещастния Българинъ не виси още ятагана на турския Султанъ така, както той виси надъ главата на злочестия арменски народъ. Какво е това правителство, което не зачита законитѣ? Какви сж тѣзи административни власти, които извършватъ всичко не по духа на наредбитѣ въ страната ни, а по личната заповѣдъ на министра? — Нека се разберемъ най-насет-

нѣ дали министритѣ сж служители на народа или народа е робъ на министритѣ на чело съ Фердинанда. Нека ни се каже дали за околийски началници, за полицейскитѣ пристави, за стражаритѣ сжществуватъ закони, по които да изпълняватъ обязанности си, или за тѣхъ думата на „сопаджията“ Радославовъ е закона. У насъ смѣло можемъ каза, че сжествува една пълна анархия. И тази анархия е твърдѣ грозна, защото се подкрепя отъ хората, които, божемъ! сж назначени да управляватъ българския народъ да пазятъ неговата честъ и неговия имотъ, — да се грижатъ за неговото прѣуспѣване. Да, въ България има анархисти и тѣ не сж отдѣлни личности, които възмутени отъ днешното социално зло, си задаватъ за задача прѣкрятяването живота на извѣстни лица, а тѣ сж именно хората, които разполагатъ съ публичната власт. Послѣднитѣ сж по опасни: първитѣ посягатъ върху живота на отдѣлни лица, а вторитѣ убиватъ цѣлъ народъ.

Мнозина ще ни кажатъ, че злото и тѣ го виждатъ, че и тѣмъ сж познати мерзоститѣ на Радославова, че и тѣ знаятъ какъ неговата шайка е трепила българскитѣ избиратели, че и тѣ знаятъ за пролѣтата отъ неговитѣ партизани кръвъ, но че тѣ не знаятъ кждѣ е спасението. Обаче, щомъ като ни сж извѣстни причинитѣ на злото, лесно е да намѣримъ срѣдствата, които трѣбва да употребимъ за неговото прѣмахване.

Ний сме партизани на легалната борба, за която да се употребяватъ срѣдствата допустимитѣ отъ закона, но само подъ условие, щото законитѣ да се прилагатъ за всички еднакво и щото тѣзи, които сж дали клетва, че нѣма да нарушатъ Конституцията и сж натоварени съ нейното прилагане, да бждатъ вѣрни служители на народа, който е и висшій Господаръ на страната. Но щомъ като министритѣ прѣнебрегватъ законитѣ, щомъ като управницитѣ си позволяватъ да турятъ българскитѣ граждани вънъ отъ законитѣ, то тогава народа е въ пълното си право съ сила да запази това, което извѣстна личностъ му отнима и то по простата причина, че закона, е суспендиранъ само по себе си, щомъ като неговия блакостителъ го е прѣстѣпилъ. Ако единъ гражданинъ има право на самозащита, когато го нападнатъ, то още повече има право да направи това единъ цѣлъ народъ, когато той е ти-

ронизиранъ, не отъ едно частно лице, а отъ неговитѣ служители, които именно сж длѣжни да го пазятъ отъ всѣкакво посѣгателство. Най-насѣтне, ако управницитѣ прѣстѣпватъ законитѣ по най-грубъ начинъ, ако тѣ употребяватъ властѣта противъ самия народъ, никой не може да изисква щото народа търпеливо да понася всичко, защото отъ момента въ който министра нарушава закона, не само че прѣстава да бжде такъвъ, но още той става и прѣстѣпникъ така, както единъ гражданинъ се счита за прѣстѣпникъ, щомъ като извърши едно дѣяние забранено отъ закона. А всѣки има право да се защитава както може отъ единъ прѣстѣпникъ. Народътъ тѣй сжщо има право на самозащита, когато единъ неговъ служител си позволи съзнателно, не само да го лиши отъ извѣстно право, но още и да му туря окови, кагато той посмѣе да заяви високо желанието си.

Да, стига си спалъ, българино, събуди се, исправи се, повдигни си главата, погледни на около си и вижъ, какъ всичко е будно, какъ всичко се труди, какъ всичко се бори за животъ или за смъртъ! Хвърли единъ погледъ къмъ твоето минало, къмъ миналото на другитѣ народи и ти ще видишъ пѣтя, по който трѣбва да минешъ за да се избавишъ и не вече отъ турския джелатинъ, а отъ българския тиранинъ. Свободата всѣкога се е откупувала твърдѣ скъпо, но пѣкъ за това всѣки се покланя прѣдъ онзи, който се е борилъ за нея.

Граждани, отговаряйте съ законъ на закона, но съ сила на насилиято, защото прѣдпочтителна е минутната агония прѣдъ продължителната, — отровата прѣдъ отравата. За свободата пожертвуйте всичко даже и кръвьта си, когато това е нужно. Само когато вие, български граждани, си подадете ръка единъ други, само когато вие се борите задружно, само когато всички се борите за единъ и единъ за всички, само когато за свободата вие сте готови да дадете и живота си, само тогасъ тиранията, терора, лицемѣрието, лъжата, разврата ще се прѣмахнатъ, само тогасъ България ще цѣвти само тогасъ, най-послѣ, вие ще бждите достойни поклонница на Левски и Ботева. Посрѣщнитѣ терора съ отворени гърди, противопоставѣте на саблята и щика силата на вашитѣ мисци и кръвь и вие ще бждите спасени.

„Невинно Оскъденъ“.

ПОДЛИСТНИКЪ

Партия отъ автомати.

(продъл. отъ бр. 35 и 36).

Отъ това схващане за произхождението на обществнитѣ идеи и за историческата еволюция, което азъ изложихъ, се разбира, че не мога да сподѣлямъ вѣрването на марксиститѣ, че социалистическиятъ идеалъ е отражение на реалността и че реализирането му ще бжде фаталенъ, механически продуктъ на историческия процесъ. Това вѣрване се основава пакъ на едни любими фрази-фантами или овѣхтѣли постулати, както ги нарича Дюркеймъ. То е ненаучно.

Отъ дѣ на кждѣ социалистическиятъ идеалъ да билъ отражение на реалността? Борбата на труда съ капитала поражда ли необходимо идеята за социализация на производството? Ни най-малко. Работницитѣ се борятъ за увеличение на надницитѣ, за намаление на работнитѣ часове, за запазване на своитѣ другари отъ нещастия и несправедливости, за взаимно спомагане и пр. Тѣзи идеи се почерпватъ отъ всѣкъдневнитѣ факти и можемъ да ги наречемъ отражение на дѣйствителността. Пакъ като отражение, въ тѣхъ могатъ да се зародятъ и се зараждатъ ламтения за богатъ и усвояенъ животъ, да станатъ и тѣ господари единъ денъ, или пѣкъ разрушителни идеи, идеи за отмъщение и протестъ. Дѣлението на паритѣ е сжщо идея, която може да мине като отражение на реалността. Въ всички тия идеи нѣма елементи, които да не сж заети изъ самата конкретна дѣйствителностъ. Но идеята за социализация на производството, за прѣмахване на богати и сиромаси, за въвеждане на единъ строй, който почти нѣма аналогии въ дѣйствителността, а трѣбва само чрѣзъ доста силно въображение да се схваща, не

може по никой начинъ, освѣнъ ако не искаме да злоупотребяваме съ думитѣ, да се счита като отражение на дѣйствителността. Тя не се заражда естествено, самотно между самитѣ работници, както се зараждатъ, напримеръ, народнитѣ пѣсни. Въ Англия, дѣто работническото движение е най-старо и най-силно (трѣдъ-юнионитѣ), едвѣмъ напоследѣкъ социалистическата идея захваща да се разпространява. Оставени сами на себе си, безъ ревностнитѣ пропагандатори на социализма, и ако тѣхнитѣ умове сж дѣйствително само огледала, работницитѣ ще „отразятъ“ отъ дѣйствителността идеята, че на тоя свѣтъ вѣчно ще има сиромаси и богати, работници и господари, и че господарь има право да печели отъ фабриката си, понеже употребява капиталъ, стига само да дава по-голѣма плата на работницитѣ. Като отражение на дѣйствителността трѣбва да изпъкне най-първо идеята, че сѣществующиѣ отношения сж неизмѣнни и че всѣки трѣбва да се примира съ положението си. Най-много, което работникътъ може да пожелае, то е, да стане самъ господаръ надъ работници. Ето какво реалността отразява. Социализация на производството, замѣняването на цѣлия сегашенъ строй съ други, какъвто нѣма още въ дѣйствителността, сж идеи, които не могатъ да бждатъ нейни отражения, понеже я надминаватъ. Тѣ не могатъ да бждатъ породени механически даже и отъ оная бждаща дѣйствителностъ, когато възврѣдното развитие на капиталистическия и фабричния режимъ шѣлъ да прѣдставлява ужъ прѣдварителенъ образецъ на социалистическата организация, зашто и тогава пакъ социалистическата идея ще надминава дѣйствителността твърдѣ смѣло. За да се породи тази идея нужно е да има въ човѣшката душа стремение, които да цѣлятъ по-далече отъ дѣйствителността, да влѣчатъ хората къмъ нови отношения, които не сжществуватъ още, а слѣдъ туй и да има достатъчно силна и свѣтла мисль, която да съзрѣ въ какви ясно опрѣдѣлени реформи тия стремения могатъ да бждатъ реализирани при сѣществую-

щитѣ условия. Ето по кой начинъ кабинетнитѣ мислителни се прѣвършватъ съ онеправданитѣ слове и какъ малко-много смутнитѣ стремения изпъкватъ въ една ясна и съзнателна идея, далечъ не като отражение на реалността.

Относително фаталното, механическото реализиране на социалистическата идея, ето какво казва De Greef, белгийски социологъ и социалистъ, ползуващъ се съ общоевропейска авторитетностъ: „... съ Маркса, фактътъ опрѣдѣля идеята, но пѣкъ развитието на факта става аналогично съ развитието на духа; излиза, че фактътъ твърдѣ разумно дѣйствова въ полза на социалистическия учения и социалистическата организация. Това е единъ тѣснопрѣдъ долейтъ възгледъ, пълненъ съ оптимистически фатализъмъ, малко задоволителенъ отъ научна гледна точка... Самитѣ богове и, надъ тѣхъ отгорѣ, непобѣдимиятъ Фагумъ на историята се борятъ за въ полза на социализма!“ И по натакъ: „Карлъ Марксъ се лъже... като прѣдполага, че историческото развитие трѣбва неизбѣжно да докара социализация въ инструментитѣ на производството... Въ сжщностъ, историческото развитие, характеризирано, въ капиталистическия периодъ, чрѣзъ концентрацията на поземелната собственостъ, търговията, индустрията и факторитѣ на кржгообращението, може сжщо тѣй да свърши съ разлагането на съврѣмнената държава въ полза на една нова феодалностъ, както и съ една по-пълна социализация. Тази нова феодалностъ се вече твърдѣ ясно очертава въ новия свѣтъ, поне толковъ, колкото и въ стария. Римската империя, наистина въ условия не толковъ сложни като нашитѣ, твърдѣ естествено прѣмина отъ едрото землевладение къмъ феодалността. Това не го казвамъ за да обезкуража усилията на реформаторитѣ и на работническата класа, а единствено за да се въздѣйства противъ тоя идеалистически оптимизъмъ, който е въ основата на Марксовата теория; този оптимизъмъ бѣ благоприятенъ за да се развие социалистическата вѣра; но той може да стане опасенъ за въ бждѣще и въ всички случаи е противонаученъ.“

питала, противъ собствеността! Вие, чифутитѣ и класова борба! Вие, еврейтѣ, еврейската работническа класа, онеправдани отъ капитала, единъ денъ ще въстанете и рамо до рамо съ нашитѣ бай ганювци ще се борите противъ изѣдницитетѣ, противъ смучацитѣ на работническата потъ! Да вѣрваме ние това! ами какъ сж тия ваши работници, я!“

Този глупавъ антисемитъ, който по-напрѣдъ безцеремонно псуваше Евреитѣ, защото сж силни фактори на социализма, сега отича еврейна да има доблестта и мъжеството да води борба противъ капитала, естествения причинителъ на сближението му съ работницитѣ отъ другитѣ народности, другари въ черния и труденъ животъ, който прѣкарватъ.

Отъ извлѣчени тѣдуми на сп. „Право Дѣло“, Голготянитѣ трѣбва да разбератъ, че по-големата частъ отъ еврейтѣ не пдуватъ въ злато, а въ мизерия и че е подло и низко да се нападатъ и прѣслѣдватъ тѣзи онеправдани нещастници.

Писача, който до тукъ се задоволи само съ обвинения, впуска се въ разсждения отъ политико-економически характеръ. Той изважда на пазаръ всичкия си багажъ. Фанатизираниятъ невежа не съзира, че става просто глупавъ до карикатурност, като твърди, че само еврейтѣ (всички вкупомъ или само нѣкои?) сж причината за отпадъка на нашата търговия и индустрия. Напримѣръ: въ Сливенъ по-напрѣдъ хората „живяха царски“. дойдоха еврейтѣ, всичко пропадна!“

Ако мѣстото ни позволяваше, съ голѣма готовность щѣхме да докажемъ на тонковцитѣ около „Голгота“ кои именно сж истинскитѣ причини на економическия упадъкъ въ България. Щѣхме да докажемъ, че не безимотнитѣ евреи и българи сж причина на настоящитѣ критически врѣмена.

Не искаме да продължаваме. Ний се резервираме и за послѣ, когато „Голгота“ ни прѣдизвика да отговориме пакъ, за да сжди общественото мнѣние отъ какъ коя страна е логиката и правото и да разбератъ всички, че антисемититѣ, подбудени отъ недобри и неблагородни цѣли, искатъ да заблудятъ свѣта съ лъжи, шашарми и фалшификации. H.

Нашата задача.

Благодарение на една съсипателна политическа водена отъ 20 години насамъ ние днесъ прѣкарваме една остра финансово-економическа криза. Държавнитѣ ковчежничества сж праздни, търговията е въ застои, еснафитѣ все повече и повече пропадатъ, а селенитѣ почти гладуватъ: това е то сжщинското състояние на България когато се погледнатъ на работитѣ по изъ дълбоко и когато нѣщата се означатъ съ имената имъ. Злото е очевидно за всѣкиго и ний не се спираме на него. Тукъ цѣльта ни е да покажемъ пжтя по който трѣбва да върви всѣки, който обича България и желае нейното прѣсупване; но прѣди всичко нека видимъ гдѣ се крие корена на тази язва, която прѣгърби българския селенинъ.

Причината на осиромашаването, на мжкитѣ, на страданията на българския работникъ

числи къмъ френската социалистическа партия и заявява сжшитѣ искания“.

Каква е умразата, която съзнателния пролетарий—евреинъ храни противъ капиталиститѣ евреи, се вижда отъ думитѣ на единъ социалист—евреинъ, исказани въ разговора му съ автора на статията, които намираме за добръ да възпроизведемъ.

— „Въ борбата, която се води спрѣмо богатствата на еврейтѣ, никакъ даже не се помисля и за насъ. Голѣмитѣ богатаци—евреи, Ротшилдовци и други, не се досегатъ въ нея; поразенитѣ сме ние, а не други. Ахъ, банкеритѣ, които сж причина на прѣзрението, що се храни къмъ еврейтѣ, много голѣмо зло сж сторили на насъ, които не притежаваме милиони! Ние хранимъ сжщата умразата, сжщото прѣзрѣние къмъ милионитѣ, сжщата обичъ, къмъ свободата, както и хората отъ другитѣ народности съ прогресивни начала и благородни пориви, но, уви ние търпимъ най-големитѣ страдания“. Това мислимъ, е достатъчно да ни убѣди, че страданията не сж исклучителнѣ най за една или друга народностъ, за хората отъ една или друга вѣра, а сж общи за всички човѣшки сжщества, на които не се е усмихнало щастieto. Щомъ е така, нашитѣ симпатии трѣбва да сж еднакви къмъ всички страдащи безъ разлика на вѣра и народностъ.

(Прѣпоръчваме тѣзи статия и на заблуденитѣ „Отзивисти“, които много скоро забравиха коментаритѣ си въ полза на горнитѣ статии, които обнародваха въ единъ брой (кой е забравихме, отъ „Отзивъ“ год 99).

1) Въ Сливенъ има всичко 115 души евреи, отъ които повечето сж бѣдни прематари съ чужди капитали продавачи на сѣмки и кокошки и безимотни занаятчии. Фабрикантъ за шаеци не е нито единъ. Съгражданитѣ имъ българи, които много скоро се увѣриха въ баналността на „обвинението“ питаятъ симпатии къмъ тѣхъ и сж малко по-толерантни.

се намира въ днешния економически строй. Въ днешното общество сжществуватъ двѣ класи: буржуазията и пролетарията, отношенията на които сж такива, што то пълното развитие на едната прѣдполага изчезването на другата. Днешния пролетариатъ, освободенъ политически, стрѣми се къмъ економическата независимостъ, къмъ благосъстоянието, къмъ пълното развитие на всичкитѣ си способности въобще. Обаче само чрѣзъ собствеността могатъ да се постигнатъ горнитѣ стрѣмежи и понеже при сегашната капиталистическа наредба собствеността е привилегия на едно меншенство, работницитѣ могатъ да бждатъ собственици само като промѣнатъ самата система на собствеността. Срѣдствата за производството—работилницитѣ, сѣчивата почвата,—трѣбва да станатъ собственостъ на пѣлото общество, което ще ги довърява на работницитѣ, организирани и освободени. И тѣй за пълното емансипиране на челоувѣството необходимо е социализирането на срѣдствата за производството, което значи унищожението на класитѣ.

Нашата държава прѣминава сжшитѣ фазиси, които сж прѣкарала вече всичкитѣ други страни, въ които капитализма е господствующъ, а ето защо и спасението на България е въ прѣмахването, съсипването на днешната наредба, която позволява експлоатирането на народния трудъ отъ страна на една шепка капиталисти.

Като имаме прѣдъ видъ горното, лесно можемъ да разберемъ точката, къмъ която трѣбва да се насочи нашата дѣятелность. Обаче за да постигнемъ цѣльта си т. е. прѣмахването на класитѣ, трѣбва по-напрѣдъ да се стрѣмимъ къмъ едно друго нѣщо, а именно къмъ прѣобръщането на Фердинандовата България въ Република—България. Всѣки републиканецъ вмѣсто да посѣщава другъ републиканецъ като него, нека да отиде при тѣзи, които распрѣнати по цѣлата страна безъ никакви връски и сношения, биватъ излѣгани отъ стамболисти, радословици, народняци и разни други шарлатани. Като знаемъ, че благодарение на разцѣплението, на уединението, което сжществува мѣжду тѣзи, които иматъ едни и сжщи интереси, едно и сжщо происхождение, едни и сжщи тенденции и аспирации, но за които всичко това е тайна, народния гласъ е слабъ, то нека се постареемъ да прѣмахнемъ това разцѣпление, това уединение. Да, нека покажемъ на българскитѣ селени, че тѣ всички страдатъ отъ едно и сжщо нѣщо, че тѣхнитѣ интереси сж еднакви, че злото е въ обществения строй, че състоянието му става нетърпимо благодарение на безхарактерността на всички досегашни управници, които сж кукли въ ржцѣтѣ на този, който нѣма нищо общо съ земята въ която живѣе, на този, който распилява за лично удоволствие народната пара. Българския народъ трѣбва да разбере, че абсолютна или конституционна монархията е вредна, защото и въ двата случая всичко е въ полза на една само личность, защото всѣкога коронованитѣ глави сж грабители на народния трудъ и защото всѣкога интереситѣ на България сж противоположни съ онѣзи на двореца.

Ние искаме формата на управлението да бжде такава, която позволява уважаването правата на всички и на всѣкого, която да не търпи днешния дворцовъ развратъ и която да тури на позорния стълбъ всички онѣзи, които си позволяватъ да даватъ лъжливи обѣщания на българския народъ, а само Републиката на Правото и на Закона може да удовлетвори горнитѣ искания.

Прочее чрѣзъ народа Републиката, а чрѣзъ нея въстържествуването на пролетариата.

„Невинно Осъденъ.“

Какво става по чужбина

Италия

Другарѣтъ Енрико Фирри, ще защитява, прѣдъ сжда въ Римъ и четирмата депутати социалисти обвинени въ чупение на парламентарнитѣ урни, за да припятствуватъ гласуването на антисоциалистически закони.

Швейцария

Въ произведенитѣ избори за депутатската камара, бидоха избрани трима кандидати социалисти.

Отъ 1892 год. насамъ, числото на избирателитѣ социалисти, въ Цюрихския департаментъ се увеличи съ 8767 а въ Лозана съ 5413

Германия

Своеврѣменно съобщихме за отварянето на Германския Социалистически конгресъ въ Хановръ.

(Но тѣй като за този конгресъ, нѣкои антисоциалисти въ България, отъ жанра на Ямболския Донъ Кихотъ Балсамовъ, пустнаха въ нѣкои парцали като „Новъ Отзивъ“ и др., много лоши отзиви като дрънкаха не врѣли и не кипели, за нѣкаква си „криза“ то даваме за него единъ кратъкъ отчетъ).

Въ конгреса, освѣнъ германскитѣ делегати, присѣствуваха и прѣдставители отъ Австрия (Адлеръ) Холандия (Влигенъ) Швейцария и Съединенитѣ Щати.

За прѣдседатели се избраха Зингеръ и Блюме. Първиятъ обяви конгреса за отворенъ съ една поздравителна речъ.

Важнитѣ въпроси, турени на дневния редъ бѣха: 1-ия касателно тактиката, повдигната отъ една книга на Бернщайна, въ която се прѣдлагаше модификация, отнимающа отъ партията характера на *классова партия*, като я конвертираше въ една радикално-буржуазна партия 2-ия касателно милитаризма, прѣдизвиканъ отъ манифестиранитѣ мнѣния на Шипеля въ Баварския-ландтагъ.

Прие се што то тѣзи въпроси да се рѣшатъ отъ общитѣ събрания. Удобри се дѣятелностьта на управителния и парламент. комитетъ; рѣши се празнуването на 1 Май, както всѣка година и испращането едно многочислено прѣдставителство на интернационалния конгресъ въ Парижъ.

Прочетоха се поздравителни депеши и мессажи отъ различни социалистически партии въ Европа.

Започватъ дебатитѣ по въпроса за тактиката. Неуморимия другаръ Бебелъ държа една речъ отъ 6 часа и обори идеитѣ на Бернщайна, като прѣдложи за гласуване слѣдующата резолюция:

„Еволюцията на буржуазното общество не оправдава, нито допуца най-малкото измѣнение на основнитѣ принципи на Социализма; классовата борба, емансипацията на пролетарията, завзимането властѣта съ цѣль да се монополизируютъ изворитѣ на производството и да се организира една система на производство и размѣна полезна за общото благо.

„Всичкитѣ срѣдства, съвмѣстими съ основнитѣ принципи, сж добри.

„Взаимнитѣ дѣйствия съ боржуазнитѣ партии сж допустими, когато се касае за завладѣването на нѣкой избирателенъ мандатъ, за спечелването на нѣкой отстъпки, въ полза на пролетариитѣ, или за комбатирването на реакционерни посѣгателства.

„Социалиститѣ ще продължаватъ да се борятъ противъ милитаризма и колониалната политика. Ше уважатъ интернационалната политика, ще провъзгласяятъ братството между народитѣ, на първо мѣсто, мѣжду пролетариитѣ въ цивилизованитѣ страни, нѣщо, което ще ни води къмъ универсалната федерация.

„Въ послѣдствие, социалистическата партия не намира мотиви да си измени името, програмата и тактиката, енергически отблъсва и ненавижда всѣкой опитъ за измѣнение и помрачение на дѣятелностьта и спрѣмо държавата, сжществующия строй и буржуазнитѣ партии“.

„Въ три засѣдания“ продължиха дебатитѣ, въ които вземаха участие повече отъ 34 оратори, мѣжду които най-знаменититѣ социалисти: Кауцки, Либкнехтъ, Роза Люксенбургъ, Клара Цеткинъ, Волмаръ и Ауеръ.

Ауеръ заяви, че притежава една декларация отъ Бернщайна, който ще се подчини на рѣшението на конгреса; най-послѣ, съ 6 гл. срѣщу 21 гласа прие се резолюцията на Бебеля.

Повдига се въпроса и за милитаризма и се рѣши исклучването на Шипеля, който е защитявалъ нѣква си „постоянна армия“ и е билъ противъ народнитѣ милиции.

Избра се управителния комитетъ, въ който влизатъ: Бебелъ и Зигнеръ прѣдседатели, Перанкушъ и Ауеръ секретари и Клара Цеткинъ съвѣтница.

При закриването на конгреса, Зингеръ, като констатира, че слѣдъ всичкитѣ кризи Социалната демокрация излиза по силна и съединена и че всичкитѣ тѣзи кризи се прѣдизвикватъ отъ благонамѣрениа духъ за анализъ и критика, духъ нужденъ за единъ истински демократически организъмъ, свършва съ думитѣ:

„Ний пакъ сме социалисти, нашата крайна цѣль е измѣнението на капиталистическия строй. Нѣма да жертвуваме нито една йота отъ нашитѣ принципи. Да дигнемъ високо знамето и да извикаме: „да живѣе Социализма!“

Имота ще се продаде за исплащане дълга му 2829.60 лева къмъ Кина Ив. Юрданова отъ Сливенъ по изпълнителния листъ № 5002. Продажбата ще почне отъ първон. оцѣнка дадена при описа за всѣкой имотъ.

г. Сливенъ, 30 Октом. 1899 год.

Сждебенъ приставъ: Абаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5863

Подписаний Сждеб. приставъ при Сливен. Окр. Сжкъ на V К. Агаческий Участъкъ, на основание изпълнителния листъ подъ № 1159/97 г., издаденъ отъ К. Агаческий Миротий Сждия, въ полза на хазната срѣщу Петко Георгиевъ отъ с. Реджепица живущъ въ с. Ахлатлий, за 6 л. и разноскитѣ по изпълнението и съгласно чл. чл. 1007—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ че отъ денъ на последното отъ двукратнитѣ обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день въ канцеларията ми, въ К. Агачъ, публичната проданъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижности; а именно: Една къща състояща се отъ двѣ стаи, яхъръ и дворно мѣсто отъ сколо (1½) Единъ и половина декаръ, построена на единъ етажъ, отъ простъ дървенъ материалъ, изградена отъ прѣтѣ покрита съ слама, находяща се въ с. Реджепица при сжседитѣ: Радилъ Мариновъ, Мирко Станковъ Георги Ивановъ и пжтъ, оцѣнена за 20 л.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последния день на наддаването, когато имота ще се присъди върху тоя който наддаде най-висока за нѣго цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денъ на присъжданието на имота нѣкой наддаде 5% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до петъ слѣдъ обѣдъ, безъ особни за това обявления.

Желающитѣ да купятъ имотътъ могатъ да се явятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ се достъпни всичкитѣ относящи се по проданъта книга и условия и да наддаватъ, като внесжтъ за залогъ 1/10 часть отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

г. К. Агачъ, 4-й Октомврий 1899 г.

2—2 Сжд. приставъ: Грънчаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5942

Подписаний Сжд. приставъ при Слив. Окр. Сждъ, на V К. Агаческий Участъкъ, на основание изпълнителния листъ подъ № 2628/97 год. издаденъ отъ К. Агаческий Миротий Сждия, въ полза на хазната срѣщу Петъръ Ничевъ отъ гр. К. Агачъ, за 5 л. и разноскитѣ по изпълнението и съгласно чл. чл. 1007—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ денъ на последното отъ двукратнитѣ обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми, въ К. Агачъ, публичната проданъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижности, находящи се въ землището на г. К. Агачъ, а именно: Една шеста (1/6) часть отъ една къща, състояща се цѣлата отъ три стаи за живѣние, едно килерче и два яхѣра, всички подъ единъ покривъ, съ двоно мѣсто отъ около 2—2½ декара, построена на единъ етажъ, отъ простъ дървенъ материалъ, сурови тухли и прѣтѣ, покрита съ керемиди, находяща се въ гр. К. Агачъ, К. Агаческъ околия, Сливенски Окръгъ, при сжседитѣ: Иванъ Стояновъ, Иванъ Поповъ и отъ двѣтѣ страни пжтъ, оцѣнена за 20 л.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последния день на наддаването, когато имота ще се присъди върху тоя, който наддаде най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денъ на присъжданието на имота нѣкой наддаде 5% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до петъ слѣдъ обѣдъ, безъ особни за това обявление.

Желающа да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ се достъпни всичкитѣ относящи се по проданъта книга и условия и да поддаватъ, като внесжтъ за залогъ 1/10 часть отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

г. К. Агачъ, 8 Октомврий 1899 г.

2—2 Сжд. приставъ: Грънчаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6602

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ

Дворъ въ м. Мангърска при сжсѣди: Наслѣднитѣ на Дим. Кръстевъ Петръ Станковъ и Енчо Тодоровъ оцѣн. за 200 л.

Имота принадлежи на Гани Стояновъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 100 л. къмъ Слив. Зем. Касса, по изпълнителния листъ № 4995. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 9/X 1899 г.

2—2 Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6598

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ

Дворъ въ мах. „Мангърска“, при сжсѣди: Парашкева Тодорова, Михалъ Ивановъ и пжтъ, оцѣненъ за 100 л.

Имота принадлежи на Недѣля Николова отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга ѝ 72 л. къмъ Слив. Зем. Касса, по изпълнителния листъ № 2428/97. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 9 Октомврий 1899 г.

2—2 Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6600

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ:

Дворъ въ мах. „Мангърска“, при сжсѣди: Сжби Ганевъ, Петръ Гявуря, Тодоръ Ганевъ и пжтъ, оцѣненъ за 80 л.

Имота принадлежи на Иванъ Недевъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 40 л. къмъ Слив. Зем. Касса, по изпълнителния листъ № 2423/97. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 9 Октомврий 1899 л.

2—2 Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6605

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 13 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ

Дворъ въ мах. Драгойчева при сжсѣди: Ив. Драгневъ, Недѣлчо Ивановъ и пжтъ оцѣн. за 200 л.

Имота принадлежи на Стоянъ Златевъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 165 л. къмъ Слив. Земед. Касса, по изпълнителния листъ № 4047/97г. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ 9/X 1899 г.

2—2 Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6604

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ:

Дворъ въ мах. Овчарска при сжсѣди: Вълчо Дойчевъ, Минчо Г. Цоцковъ и пжтъ оцѣн. за 200 л. Лозе въ мѣстността „Ржчица“ отъ 2.2 декара при сжсѣди: Тодоръ Ивановъ Зарделията, и наследнитѣ на Георги Дулевъ оцѣн. за 50 л.

Имота принадлежи на Петръ Диневъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 210 л. къмъ Слив. Земл. Касса, по изпълнителния листъ № 4996/97. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ 9 Октомврий 1899 г.

2—2 Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6603

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ:

Дворъ въ мах. „Мангърска“ при сжсѣди: Русчо Тодоровъ, Ради Худовъ, Илия Георгиевъ Худовъ и пжтъ оцѣн. за 80 л.

Имота принадлежи на Илия Тодоровъ отъ

Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 60 лева къмъ Сливенската Земедѣлч. Касса по изпълнителния листъ № 4994/97. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 9/X 1899 год.

2—2

Сжд. приставъ: Абаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6522

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ:

Лозе въ мѣстността „Гергювицъ“ при сжсѣди: Андонъ Николовъ отъ 6 ара оцѣн. за 50 л. Лозе въ мѣстността „Селището“ отъ 2 дек. при сжсѣди: Димитъръ Кючюковъ и пжтъ, оцѣн. за 40 л.

Имота принадлежи на Жечо Митевъ Фучитджиевъ отъ Елена и ще се продаде за исплащане дълга му 88 л. къмъ Вичо В. Курукафовъ отъ Градецъ, по изпълнителния листъ № 5044. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 7/X 1899 г.

2—2

Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6488

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи на гр. Сливенъ:

Воденица въ мѣс. „Селището“ съ една лѣха празно мѣсто при сжсѣди: Василъ Голакъ Тиховъ, Петръ Вълчевъ, байръ и пжтъ оцѣн. за 600 л.

Имота принадлежи на Георги Н. Бошандровъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 600 л. къмъ Слив. Зем. Касса, по изпълнителния листъ № 2514/98. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 6/X 1899 г.

2—2

Сжд. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6159

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Къща въ гр. Сливенъ мах. Ески Джами-граница: Т. Бояджиевъ, Хр. Петровъ, Ив. Коевъ и отъ двѣтѣ страни улици, оцѣнена 600 л.

Имота принадлежи на Щилиянъ Петровъ отъ гр. Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 400 л. къмъ Слив. Зем. Касса, по изпълнителния листъ № 1449. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 20/X 1899 г.

2—2

Сжд. приставъ: Полински

ОБЯВЛЕНИЕ № 6155

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ

Къща въ гр. Сливенъ мах. Ески Джами 1000 л. граница: Кара Али Хасановъ, Али Чаушъ, Димитъръ Ески Заралията и пжтъ съ около 1200 квадратни мѣтра дворско мѣсто.

Имота принадлежи на Георги Пеневъ отъ гр. Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 900 л. къмъ Слив. Зем. Касса, по изпълнителния листъ № 1461. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражд. сждопроизводство.

г. Сливенъ, 20/X 1899 г.

2—2

Сжд. Приставъ: Полински.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6147

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ

Къща въ гр. Сливенъ мах. Х Хасанова съ граница: Райко Димовъ, Ал. Бобовъ и отъ двѣтѣ страни улици оцѣнена за 600 л.

Имота принадлежи на Петръ Нешевъ отъ гр. Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 500 л. къмъ Слив. Земл. Касса, по изпълнителния листъ № 1450. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражд. сждопроизводство.

г. Сливенъ, 20/X 1889 г.

2—2

Сжд. приставъ: Полински